

[Korsgaard.]

var inde paa den Uretfærdighed, som efter hans Mening af og til blev begaaet ved den Partsfordeling, der fandt Sted, og ved den Ulempe, de lavere liggende Jorder til Tider var udsat for, naar Vand kom fra højere liggende Ejendomme. Gaar man langt nok tilbage i Tiden, er der for mig ingen Tvivl om, at de lavere liggende Ejendomme altid har skullet tage mod det Vand, der kom ovenfra, enten det saa kom fra Himlen eller fra højere liggende Ejendomme, og det har man i tidligere Vandløbslove affundet sig med. Saa vidt jeg har forstaaet, har Regelen oprindelig været den, at de lavere liggende Ejendomme var pligtige til at tage mod det Vand, der kom oppefra, enten det kom i Form af Overfladevand eller som Drænvand.

De senere Aars Udvikling er — vel navnlig gennem Vandsynsmændenes Forligsbestræbelser og Kendelser — gaaet i lidt anden Retning, idet man meget ofte har søgt at faa Forlig i Stand gaaende ud paa, at ogsaa de Lodsejere, hvis Arealer laa længere oppe, skulde være med til at betale, saafremt den, der laa længere nede, ønskede for sin Ejendoms Vedkommende at faa uddybet eller rørlagt et over vedkommende Mands Ejendom gaaende Vandløb. Jeg har ikke været helt enig i den Udvikling, der her har fundet Sted, og efter det ærede Medlem Hr. Nielsen-Mans Udtalelser synes der at være et vist Modsetningsforhold mellem os. Anderledes stiller det sig selvfølgelig, naar den højere liggende ønsker at faa et Vandløb reguleret for at faa sænket Vandstanden. I saa Tilfælde er han naturligvis pligtig at være med til at betale, og saa er det rimeligt, at den Betaling, han skal yde, er blevet og vel ogsaa i Fremtiden vil blive fastsat af en eller anden Kommission.

Det ærede Medlem Hr. Nielsen-Man talte om det uheldige i, at de bagvedliggende Ejendomme, naar der var gaaet nogle Aar efter en eller anden Vandstands-sænkning, kunde komme og udnytte den Uddybning, den Regulering, der havde fundet Sted af det bestaaende Vandløb. Det ærede Medlem synes, at dette er uretfærdigt, men det kan jeg for mit Vedkommende ikke se. Da nemlig i sin Tid den Regulering, som det ærede Medlem omtalte, fandt Sted, havde det staaet vedkommende Rekvirenter frit for at tage ogsaa dem med, der laa højere oppe. Naar Rekvirenterne paa det Tidspunkt ikke tog de højereliggende med, har Grunden formodentlig været den, at de var bange for, at der saa skulde

blive saa meget større Modstand mod Reguleringens Gennemførelse, at Reguleringen paa det paagældende Tidspunkt slet ikke var kommet til Udførelse. At de bagvedliggende, naar den første Regulering har fundet Sted, udnytter denne, har der efter min Mening ikke været noget at gøre ved, og det vil der formodentlig heller ikke i Fremtiden blive noget at gøre ved, naar den Tilførsel, der drejer sig om, er Vand og Vand alene og ikke Grus og Sand. Desværre ser man jo, endda meget ofte, at der, naar et Vandløb, som ligger højere oppe, er blevet reguleret, sker en ikke ringe Tilsending af de Vandløb, som ligger lavere. Men saa vidt jeg kan se, aabner det nye Lovforslag netop Mulighed for, at der kan paalægges disse bagvedliggende Arealer Pligt til at yde Erstatning, hvis det lavereliggende Vandløb forurenes med Grus, Sand el. lign. Jeg finder, dette er rimeligt, og jeg vilde have fundet det rimeligt, om man i selve Lovforslaget havde beskæftiget sig lidt mere indgaaende med Reglerne for Vands almindelige Afledning og Vandløbs almindelige Benyttelse.

Hvis man gaar Kommissionens Betænkning igennem, vil man se, at den netop har beskæftiget sig meget med disse Forhold og har undersøgt, hvordan de har været tidligere, og hvordan de antagelig vil blive i Fremtiden. Jeg kunde derfor meget ønske, at man, naar Lovforslaget nu kommer i Udvalg og bliver gennemdrøftet der, maatte naa frem til at faa optaget enten i selve Loven eller i de Udtalelser, som knyttes til dens Behandling, nogenlunde bestemte Regler for, hvad man som lavereliggende har Pligt til at tage imod, og hvad man som højereliggende har Ret til at aflede af naturligt Vand, af Grundvand, Regnvand — kort sagt, af alt, hvad der kan komme ind under den naturlige Vandafledning. Jeg mener nemlig, at det for de Vandløbsretter, der kommer, vil være af den allerstørste Betydning, at Loven saa klart som muligt peger paa, hvordan den Rigsdag, der har vedtaget Loven, har tænkt sig, at den skal forstaaes og fortolkes.

Om Lovforslagets § 5, der drejer sig om Spildevandsafledning, er det allerede sagt af det ærede Medlem Hr. Nielsen-Man, at man her bør vise en vis Forsigtighed, og der blev af det ærede Medlem Hr. N. P. Nielsen givet Tilslutning til de noget strengere Bestemmelser for Afledning af Spildevand, som der er Tale om i denne Paragraf. Jeg er her i det heldige Tilfælde at være enig med begge de ærede Medlemmer. Jeg er nemlig enig med det ærede Medlem Hr. N. P. Nielsen i, at de gældende Bestemmelser